

νε καλλίτερον νὰ ἐργάζεσαι, παρὰ νὰ πηγαίνης ἐδῶ καὶ ἐκεῖ μὲ κακὰς συναναστροφάς;

— Κακὰς συναναστροφάς; ἀποκρίνεται ὁ κατηγορούμενος σκοπιτικῶς. Ἐγὼ ἴσα ἴσα περὶ τὸν καιρὸν μου ὄλο καὶ μὲ δικαστάς.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* Κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς νεότητος ἰστάμεθα πρὸ τοῦ μέλλοντος ὅπερ πρόκειται ν' ἀνοιχθῆ ἑνώπιόν μας, ὡς τὰ παιδία πρὸ τῆς αὐλαίας τοῦ Θεάτρου, ἀναμένοντα χαρμολύπια καὶ ἀνυπομόνως ἐν ἰδῶσι τὰ ἐπὶ τῆς σκηνῆς συμβησόμενα. Τὴν εὐτυχίαν ταύτην δὲν δυνάμεθα νὰ προγνωρίζωμεν. Εἰς τὴν διάνοιαν ὅμως ἐκείνου, ὅστις γνωρίζει τί θέλει συμβῆ πραγματικῶς, τὰ παιδία εἶνε ἀήθωι: ἔνοχοι καταδεδικασμένοι οὐχὶ εἰς τὸν θάνατον, ἀλλ' εἰς τὴν ζωὴν, τῆς ὁποίας ὅμως ἀγνοοῦσι το περιεχόμενον. (Schopenhauer).

* Μόνον ἐξ ἑαυτοῦ δύναται ὁ ἀνθρώπος νὰ διορθώσῃ τὰς ἐλλείψεις του, νὰ τελειοποιηθῆ ἢ πρωτοβουλία, ἢ προσωπικὴ ἐνέργεια, ἢ αὐτοκυβέρνησις εἰσὶν ἀπαραίτητοι πρὸς τοῦτο· οἱ ἠθικοὶ κανόνες δὲν πρέπει νὰ ἐπιδρῶσιν ἐπ' αὐτοῦ ἔξωθεν, ἀλλὰ νὰ πηγάζωσιν ἔσωθεν ἐκ τῆς συνειδήσεως αὐτοῦ. (Taine).

Ὁ ἄνθρωπος εἶνε δεκάκις ἰσχυρότερος ὅταν διατηρῆ τὸν σφυγμὸν τοῦ ἤσυχον καὶ τὴν κρίσιν τοῦ ἐλευθέρου. (Taine).

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Πολλὰ ἔχουσι γραφῆ περὶ τῆς ἀλλοκότου ἀληθῶς ἐκλογῆς, ἣν ποιοῦνται ἐνίοτε τὰ πτηνὰ, τοῦ τόπου πρὸς κτίσιν τῶν φωλεῶν αὐτῶν.

Γνωστὸν ἤδη εἶνε ὅτι ἐν τινι πόλει τὰ στρουθία εἶχον ἐκλέξει ὡς τοιοῦτον τὸ γραμματοκιβώτιον τῆς πόλεως ταύτης, ἐνθ' ἐν ἑτέρᾳ εἶχον κτίσει τὰς φωλεάς των μεταξὺ τῶν τροχῶν πυροβόλου τινὸς διὰ τὰς ἀσκήσεις προωρισμένου. Αἱ ἐφημερίδες τῆς Λορραίνης ἀναφέρουσιν ἐσχάτως καὶ ἕτερα τοῦ εἶδους τούτου παραδείγματα. Ἐν ἐκκλησίᾳ τινὶ τῆς Condé Northen, ζεῦγος ἐρυθροούρων κατὰ τὸν παρελθόντα Μάιον εἶχε κτίσει τὴν φωλεάν του ὅπισθεν τῆς κορωνίδος τοῦ θυσιαστηρίου ἐν τῷ ἱερῷ τῆς ἐκκλησίας· ἐν ταύτῃ δὲ ἡ θήλεια ἐξεκόλαψε πέντε νεοσσούς. Χωρὶς νὰ ἀνησυχῆ ποσῶς, καὶ κατ' αὐτὴν τὴν διάρκειαν τῆς λειτουργίας ἐπώαζεν ἡ φιλόστοργος μήτηρ τὸν τόκον αὐτῆς, ἐνθ' μετὰ τῆς αὐτῆς ἀταραξίας ὁ πατήρ ἐκόμιζε τὴν τροφήν. Ὡς ἔξοδον δὲ εἶχον μικρὸν τι παράθυρον, πάντοτε ἀνεωγμένον, δι' οὗ εἰσέρχοντο καὶ ἐξήρχοντο κατὰ κανονικὰ διαλείμματα διαρκούσης καὶ αὐτῆς τῆς λειτουργίας.

Περιστατικὸν τι ἀνάλογον, ἀλλ' ὄντως περισσότερον ἐκπληκτικὸν, διηγοῦνται αὐτόπται μάρτυρες κατὰ τινὰ γαλλικὴν ἐφημερίδα. Ἀνεκαλύφθη φωλεὰ κορυδαλῶν ὑπὸ ἔλασμα τι σιδηροδρόμου.

Μετ' ὅλας δὲ τὰς πολυαριθμοὺς ἀμαξοστοιχίας, αἵτινες ἀνωθεν ταύτης διέβησαν, τὸ ριψοκίνδυνον ζεῦγος, ἐξεκόλαψεν ἐν πάσῃ εὐτυχίᾳ τὰ ὠὰ αὐτοῦ, ἐνθ' οἱ τροχοὶ τῶν ἀμαξῶν, αἵτινες διέτρεχον τὴν σιδηρὰν γραμμὴν μόλις ἀπέιχον τῆς φωλεᾶς κατὰ ἓνα μόνον δάκτυλον.

Ἡ Βενετία καὶ τὸ Ἀμστελὸν δάμου εἶνε αἱ δύο πόλεις τῆς Εὐρώπης, ἐν αἷς εὐρηνται αἱ περισσότεραι γέφυραι. Ἐν Βενετίᾳ ἀριθμοῦνται ὑπὲρ τὰς 450 τοιαύτας, ἐν Ἀμστελὸν δάμῳ δὲ περὶ τὰς 300. Μετὰ τὰς πόλεις ταύτας ἔρχεται ἡ Πετρούπολις, ἐν ἣ ὑπάρχουσιν 130 γέφυραι ἐπὶ τε τοῦ Νέβα καὶ ἐπὶ τῶν διαωρύγων. Τὸ Λονδίνον ἔχει περὶ τὰς 15 μόνον, ἡ δὲ Βιέννη εἴκοσι σχεδόν. Ἐν Βερολίῳ μετ' οὐ πολλὴ θὰ ὑπάρχωσι ὑπὲρ τὰς 50 ἐπὶ τοῦ Σπρέα. Ἐν τῇ αὐτῇ πόλει περατοῦται μετ' ὀλίγον ἡ περίφημος γέφυρα τοῦ Γιάννοβιτς, δάνεια δὲ ἐκ πολλῶν ἑκατομμυρίων μαρκῶν ἐπεψηφίσθησαν πρὸς κατασκευὴν ἄλλων ἐννέα. Ἡ ὠραιότερα γέφυρα τοῦ Βερολίου πράγματι εἶνε ἡ γέφυρα τοῦ Πύργου, κατασκευασθεῖσα τὸ 1824 παρὰ τὴν Λουστγάρτην· ἐξ ἐκάστης πλευρᾶς κοσμεῖται διὰ συμπλεγμάτων ἐκ μαρμάρου παριστάντων Ἀθηνᾶς καὶ Νίκας. Τὸ μήκος αὐτῆς εἶνε 32 μέτρων, τὸ δὲ πλάτος 34.

Καὶ ἐπ' αὐτῆς ἔτι τῆς πολιτικῆς δύναται φαίνεται νὰ ἐπιδρᾷ ἐνίοτε ἡ μουσικὴ. Παράδειγμα τὸ ἐξῆς ἀνέκδοτον, ὅπερ ἀναγινώσκουεν ἐν τινι ἐφημερίδι.

Ἡμέραν τινὰ ὁ πρίγκιψ Βίσμארκ ἐφαίνετο λίαν τεταραγμένος· περιεπάτει κατὰ μῆκος καὶ πλάτος τῆς αἰθούσης του. Ἦτο θέρος. Ὁ ἀρχιμαγκελάριος κατήλθεν εἰς τὸν κήπον, ἐκάθησεν ἐπὶ ἑδωλίου ὀλίγον ἀπέχοντος τῆς οἰκίας καὶ παρεδόθη εἰς βαθεῖς συλλογισμούς.

Αἴφνης μελωδία περιπαθῆς καὶ ἐπιβάλλουσα ἀντήχησε. Κλειδοκυμβαλιστῆς ἐπαίξει *sonátan* τοῦ Βετχόβεν. Οἱ μουσικοὶ τόνοι ἐξείλισσοντο ὀξεῖς, πλήρεις μελαγχολίας, πλήρεις χάριτος. Ἐνόσω ἡ ἐκτέλεσις προῦχῶρι, ἡ ὄψις τοῦ Βίσμארκ ἐλάμβανεν ἔκφρασιν μᾶλλον ἀποφασιστικὴν. Καὶ ὅταν ὁ τελευταῖος μουσικὸς τόνος ἐξέπνευσεν, ἡ γέστη, διεσκέλισε ζωηρῶς τὸν οὐδὸν τῆς οἰκίας, ἀνῆλθε καὶ ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν μουσοφιλή κλειδοκυμβαλιστὴν ἦν ἡδὴ συνῆκαιρὸν τινας,

— Κύριε de Keudell, εἶπεν, ἔλθετε.

Τὴν νύκτα ἐκείνην ὁ τηλεγράφος εἰργάσθη πρὸς ὅλας τὰς διευθύνσεις. Τὴν δ' ἐπιούσαν ἡ Εὐρώπη ἔκπληκτος ἐμάνθανεν ὅτι ἡ Πρωσσία ἐκήρυξε τὸν πόλεμον πρὸς τὴν Αὐστρίαν.

Καὶ ἡ θανατηφόρος κοιλὰς τῆς Ἰάβας πρέπει νὰ καταταχθῆ εἰς τοὺς μύθους τῶν περιηγητῶν. Τὴν κοιλιάδα ταύτην, ἣν Πακκαμαρὰν καλοῦσιν οἱ ἐγχώριοι, οὐδεὶς τῶν περιηγητῶν ἐπεσεβέθη ἐκ φόβου, πάντες δὲ καλῆ τῇ πίστει ἀνέγραψαν ὅσα περὶ αὐτῆς ἤκουσαν, ὅτι ἕνεκα δηλητηριωδῶν ἀναθυμιάσεων προσερχομένων ἐκ τῶν ἐν

αὐτῆ φυσιμένων Ἀντιοκίδων καὶ Οὐπᾶ, πᾶν ζῶον εἰσερχόμενον εἰς αὐτὴν ἢ πᾶν πτηνὸν ὑπεριπτάμενον αὐτῆς θνήσκουσι πάραυτα, καὶ ὅτι τὸ ἔλαφος τῆς κοιλάδος εἶνε ἐστρωμένον διὰ τῶν ὀστέων μυριάδων ζῶων, ἰδίως δὲ τίγρεων, ρινόκερων, ὄφρων καὶ πτηνῶν. Ἀλλὰ Γερμανός τις περιηγητής, ὁ Ὄθων Kuntze, μεταβάς εἰς Ἰάβαν πρὸ ἐπταετίας περίπου, ἐπεσκέρθη καὶ τὴν θανατηφόρον κοιλάδα, ὡς διηγείται ἐν τῷ ἀρτίως ἐν Λιψία ἐκδοθέντι Περιεργολογίᾳ συγγαμμαιτίτου, Γῆς περιούφω (Um die Erdé). Οἱ ὀδηγοὶ τοῦ τὸν ἀπέτρεπον ἐπιμύθως ἀπὸ τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ, ἀλλ' οὗτος μὴ βλέπων σκελετοὺς ζῶων, οὐδ' ἄλλο τι ὑποπτον ἐτόλμησε καὶ εἰσῆλθεν εἰς αὐτὴν καὶ ἐπέστρεψεν ἀβλαβής. Εἶνε δ' ἡ κοιλάς, καθ' ἃ λέγει, στενοτάτη καὶ ἄδενδρος, ὑποθέτει δ' ὅτι εἶνε κρατῆρ ἐσθεσιμένου ἠφαιστείου.

Ἄπὸ πρώτης Ἰουνίου ἀπηγορεύθη ἐν Νέα Ὑόρκῃ τὸ ἐκστομίζειν δημοσίᾳ βλασφημίας καὶ ὄρκους, ἐπὶ ποινῇ χρηματικῆς προστίμου πρὸς ὄφελος τοῦ δημοτικοῦ ταμείου· ἐλπίζεται δὲ ὅτι ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν, τῇ βοήθειᾳ τοῦ νέου τούτου πόρου, τὸ χρέος τῆς πόλεως θέλει ἐξ ὀλοκλήρου ἀποσβεσθῆ.

Ἐν ταῖς ἐφημερίσι τῆς Πέστης ὁ γηραιὸς οὐγγρος Πούλσκης (ὁ ἄλλοτε φυγάς) ἐδημοσίευσεν τὰς ἐξῆς περιέργους ἀναμνήσεις περὶ τοῦ Γαριβάλδου. «Ὁ στρατηγὸς ἠγόρασεν ἐν τριτημῶριον τῆς ἀοικήτου Καπρέρας, παρὰ τὴν καρδιανὴν ἀκτὴν, ἔνθα ἔκτισεν μικρὰν οἰκίαν καὶ ἐφύτυσεν κήπον. Ὁ ἐξ Ἀφρικῆς νότιος ἄνεμος εἶνε δξύτατος, ὡς ψυχρὸς βορρᾶς· τὰ δένδρα ξηραίνονται, ἐὰν μὴ κλεισθῶσιν ἐν σηκοῖς· ἡ ὀλη φυτεία εἶνε ἀφορικανή, λαμπρότατος δὲ οἱ ἐκ γρανίτου βράχου. Ἐνταῦθα ἐπεσκεπτόμην τρεῖς καὶ τετράκις τοῦ ἔτους τὸν Γαριβάλδου, μετὰ τὴν ἐπὶ τὴν Νεάπολιν στρατείαν του. Τὸ ἐκ Γενούης καταπλέον ἀτμοκίνητον ὤρμι ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας πρὸ τῆς νήσου Μαγδαληνῆς, ἢ οἰκοῦσιν ἀλιεῖς καὶ ἔνθα ὑπάρχει ξενοδοχεῖον, οὐδὲν ἄλλο μαγειρεῖον ἢ ἀγείρα κρέατα, ὡς καὶ σπανίως ὀρνίθια. Οἱ καταπλέοντες ἐκομίζον δῶρα τῷ στρατηγῷ, πορτοκάλια, μακαρόνια, ἰδίως δὲ λάχανα, διότι ἦτο κατ' ἐξοχὴν λαχανοφάγος. Ὅτε τῷ ἐξέφρασα θαυμασμὸν ἐπὶ τούτῳ, εἶπε μειδιῶν «ἐὰν ἐτρώγετε, ὡς ἐγώ, ὡμὰ ἢ ἡμίωπα καὶ σσηπῶτα κρέατα ἐν τοῖς πεδίοις τῆς νοτίου Ἀμερικῆς, θὰ ἀπεστρέψασθε πᾶν εἶδος κρεάτων». Ἐγὼ εἶχον κομίσει ἀγγλικὸν Plumpudding· ὅτε τοῦτο παρετέθη εἰς τὴν τράπεζαν, προσέταξεν ὁ στρατηγὸς νὰ τὸ ἀποκομίσωσιν. «Ἴσως δὲν ἀρέσκει ὑμῖν;» — «Παραπολὺ μάλιστα· ἀλλ' οἱ συνδαιτυμόνες δὲν τὸ ἐκτιμῶσιν· ἐπομένως τὸ φυλάττω χάριν ἐμαυτοῦ μόνον». Ὁ ἀνὴρ διῆγεν ἐν τῇ Καπρέρᾳ βίον κανονικώτατον· ἀνίστατο πάντοτε τῇ 4 πρωῒνῃ ὥρα, ἐλούετο, εἰργάζετο ἐν τῷ κήπῳ, μένων καθ' ἑαυτὸν μέχρι τῆς 10, καὶ δυσφορῶν, ἐὰν ἠνωχλεῖτο ὑπὸ ξένων. Κομψὸς Γάλλος, στιλ-

πνὰ φορῶν χειρόκτια καὶ ὑποδήματα ἤλθε ποτε τῇ 8 πρωῒνῃ εἰς τὸν κήπον πρὸς ἐπίσκεψίν του καὶ τὸν προσηγόρευσεν· ὁ Γαριβάλδης παρηγγεῖλεν αὐτῷ νὰ ἀντλήσῃ ἐκ τοῦ φρέατος ὕδωρ καὶ ποτίσῃ ὄλον τὸν κήπον, διότι ἐν τοιοῦτῳ θερμοῦ κλίματι ἡ γῆ ἀπαιτεῖ πλείοτερον ὕδωρ ἢ ἐν Γαλλίᾳ. Ὁ Γάλλος ἤντλει μετὰ ζήλου καὶ ἐπότιζεν, ἀλλὰ μετὰ ἡμίσειαν ὥραν ἀπαυδήτας ἐπαύσατο. «Βλέπω, εἶπεν ὁ Γαριβάλδης, ὅτι εἴσθε κεκμηγῶς· ὡς φαίνεται δὲν εἴσθε εἰλισμένοι εἰς τὴν ἐργασίαν». Ὁ ξένος ἔδραμε πάλιν εἰς τὸ φρέαρ καὶ ἤντλει· ἀλλ' ὅτε ὁ στρατηγὸς ἐστρεψεν ἄλλοσε τὴν προσοχὴν, ὁ Γάλλος ἐπήδησεν ἀπὸ τοῦ κήπου εἰς τὸν κοιτῶνα μετὰ βυπαρῶν καὶ κατεσχιμαμένων χειροκτιῶν καὶ κατεγελάσθη ὑπ' ἀπάντων. Τῇ 10 ἀναβάς εἰς τὸν κοιτῶνα τοῦ ὁ στρατηγὸς ὑπεδέχετο ξένους, παλαιοὺς συστρατιώτας ἐκ Μοντεβιδέου, περιέργους Γάλλους, γράϊας Ἀγγλίδας· ἕλαστος τούτων ἀπήτει προστασίαν, αὐτόγραφα, συστατικά γράμματα κτλ. Οὐδεὶς ἐνόει τὸν λαὸν μᾶλλον ἢ αὐτὸς· οὐδεὶς τῷ ἐνέπνευε μείζονα ἐνθουσιασμόν. Οἱ Σικελοὶ γινώσκουσι μόνον τὴν Ἀγ. Ροζαλίαν καὶ τὸν διάβολον ἀμφοτέροι· δ' οὗτοι προστατεύουσι τὴν νῆσον. Ὅτε ὁ Γαριβάλδης ἐνίκησε τοὺς Νεαπολίτας, ἐπλάσθη ὁ μῦθος, ὅτι αὐτὸς ἦτο υἱὸς τοῦ διαβόλου καὶ τῆς Ἀγ. Ροζαλίας, ἐν μὲν τῇ μάχῃ ἀγριώτατος ὡς ὁ πατήρ, ἀπέναντι δὲ τοῦ λαοῦ πραότατος ὡς ἡ μήτηρ. Ἐν Σικελίᾳ αὐτὸς ἐγὼ ἤκουσα πολλοὺς τῶν πρόσθεν ὑπηρετῶν τοῦ ὀμνύοντος ὅτι εἶνε ἀλώβητος, οὐδὲ τιτρώσκειται ὑπὸ σφαιρῶν. Ἐν τῇ μάχῃ τοῦ Μελάτσου ἀπετίναξε δωδεκάδας σφαιρῶν ἐκ τοῦ ἐπιβλήματος αὐτοῦ. Αἱ γυναῖκες τῆς ἀνωτάτης ἀριστοκρατίας εὐτυχεῖς ὑπελάμβανον ἑαυτὰς, ὡς ἰσχυροὶν νὰ ἀρπάσωσιν ἀπαρχτηρήτως καὶ καταφιλήσωσι τὴν δεξιὰν αὐτοῦ, ἐφ' ᾧ ἐκεῖνος πάντοτε ἠγανάκτει· ἀπεστρέφετο τὴν δουλοπροσύνην, ἐτίμα δὲ τὴν ἀνδρικὴν ὑπερηφάνειαν».

Πρὸ τινῶν ἐτῶν, ὁ διάσημος φυσιοδίφης Δάρβιν παρέλαβεν ἐν τῇ οἰκίᾳ του ἐν κυνάριον, ὅπερ ἐκάλεσε Πόλλυ. Καίτοι τὸ ζῶον ἐκεῖνο οὔτε ὠραῖον ἦτο, οὔτε ἐκτακτον νοσηροσύνην ἐκέκτητο, ὁ Δάρβιν ὅμως ἠρέσκετο νὰ καταγράψῃ ἐπιμελῶς ἐν ἰδίῳ ἡμερολογίῳ τὰ κινήματα καὶ τὰς πράξεις τοῦ Πόλλυ, ὃν πολλαχοῦ τῶν συγγαμμμάτων του ἀναφέρει. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ κυρίου του, ὅστις κατέστησε γνωστὸν εἰς τὸν ἐπιστημονικὸν κόσμον τὸ ὄνομα τοῦ Πόλλυ, οὗτος κατεδίκασεν ἑαυτὸν εἰς ἀσιτίαν, καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας τὸν εὐρον νεκρὸν ἐν τῷ σπουδαστηρίῳ τοῦ Δάρβιν.

Κατὰ τινὰ ἐπίσημον ἔχθεσιν περὶ τῶν ἐν τοῖς ἀγγλικῶσι σιδηροδρόμοις συμβάντων δυστυχημάτων, ἐφρονεῖσθησαν ἐν πάσαις ταῖς γραμμαῖς κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος 523, ἐπληρώθησαν δὲ 1132. Πρὸς τούτοις συνέβησαν 169 συγκρούσεις καὶ 147 ἐκτροχιᾶσεις.

Πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἐγράφη ἐν ταῖς ἐφημερίσι

καὶ ἀνηγγέλθη ὡς ἀληθῆς τῆς ἐπιστήμης θρίαμβος, ἡ ὑπὸ τοῦ Γερμανοῦ ἱατροῦ Koch γενομένη ἀνακάλυψις τοῦ φθοροποιοῦ παρασίτου τῆς φθίσεως. Ἐν τοῖς εὐρωπαϊκοῖς φύλλοις ἀναγινώσκωμεν καὶ ἐτέραν ἀνακάλυψιν, χειρουργικὴν ταύτην, ἢ κάλλιον εἰπεῖν μέθοδον δι' ἧς θεραπεύεται ἡ ἐπάρατος νόσος ἡ μαστίζουσα ἀπὸ τοσοῦτου χρόνου τὸ ἀνθρώπινον γένος. Ὁ διαπρεπὴς ἱατρὸς Bloch ἐν τῷ ἐσχάτῳ συνελλόντι ἐν Βιεδθάδεν συνεδρίῳ τῶν χειρουργῶν, ἐποιήσατο σπουδαιοτάτας ἀνακοινώσεις ἐπὶ τῶν πειραμάτων ἅτινα μέχρι τοῦδε ἐνήργησε πρὸς ἀποκοπὴν μέρους τοῦ πάσχοντος πνεύμονος. Ἡ μέθοδος αὐτοῦ εἶνε ἀπλουστάτη. Ἄνοιγει τὸν θώρακα, κόπτει τὸ προσβεβλημένον μέρος τοῦ πνεύμονος καὶ θεραπεύει ἀκολούθως τὴν πληγὴν δι' ἐσωτερικῶν μέσων. Τὰ γενόμενα ἄχρι τοῦδε πειράματα ἀπέδειξαν ὅτι ἡ ἐγχείρησις αὕτη ὅσον φοβερά καὶ ἂν εἶνε παρέχει ἐλπίδας ἐπιτυχίας. Μέχρι τοῦδε ὁ ῥηθεὶς ἐπιστήμων δὲν εἶχε τολμήσει νὰ κάμῃ πειράματα ἐπὶ ἀνθρώπινου σώματος, ἀλλὰ νῦν πτωχὸς τις ἐργάτης ἐκ Στουτγάρδης φθισικὸς ἀπὸ καιροῦ καὶ προβλέπων ἄφρευκτον τὸ τέλος του, ἔσπευ τὸ θάρος νὰ προσέλθῃ ἀφ' ἑαυτοῦ πρὸς τὸν ἱατρὸν καὶ νὰ ζητήσῃ νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν σκληρὰν δοκιμασίαν. Ὁ ἱατρὸς συγκατένευσε προθύμως, ἡ δὲ ἐγχείρησις γυνήσεται κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας. Τὴν ἔκθεσιν ἀναμένει ἀνυπομόνως σύμψας ὁ ἐπιστημονικὸς κόσμος διότι ἂν αὕτη ἐπιτύχῃ θὰ ἐπιφέρει ἀληθῆ ἀναστάτῳσιν ἐν τῇ ἐπιστήμῃ.

Ἡ κυβερνήσις τῆς δημοκρατίας τῆς Κόστα Ρίκα ἐν Ἀμερικῇ ἐποιήσατο ἐν μέγιστον βῆμα ἐν τῇ ὁδῷ τῆς χειραφετήσεως τῶν γυναικῶν. Πρότινος ἡ κυβερνήσις αὕτη διώρισεν ἀντιπρόσωπον αὐτῆς ἐν Οὐάσιγκτωνί τὴν κυρίαν Βατρίκην. Ὁ πρωτοφανὴς οὗτος πρεσβευτὴς, ἐγεννήθη ἐν Ἀλαβάμα τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, διέτριβεν ἐπὶ μακρὸν χρόνον ἐν Κόστα Ρίκα, ἔνθα εὐπρέστησε τοῖς πολιτικοῖς ἀνδράσι τῆς χώρας ταύτης, οἵτινες διώρισαν αὐτὸν ἐπίσημον ἀντιπρόσωπον τῆς μικρᾶς δημοκρατίας τῆς Κεντρικῆς Ἀμερικῆς παρὰ τῇ πρωτοτόκῳ αὐτῆς ἀδελφῇ, τῇ δημοκρατίᾳ τῶν Ἠνωμένων πολιτειῶν.

Γάμος τελοῦμενος εἰς τὸ ὑπαίθριον ὑπὸ τὴν σκέπην ἀλεξιβροχίου, δυνατὸν νὰ ἔχη τι τὸ ἐκκεντρικὸν παρ' ἡμῶν, ἀλλ' ἐν Ἀμερικῇ οὐδὲν τὸ παραδόξον ἔχει. Οὕτω μετὰ πάσης ἀρελείας ἀφηγείται τοιοῦτόν τινα γάμον τὸ *Δελτίον τῆς Νόρβιχ*.

Τὸν σεβάσιμον τῆς Μοντεβίλ ἐν Κοννεκτικούτῃ ἐφημέριον ἐπεσκέπη, λέγει, ἡμέραν τινὰ νεαρὸν τι ζεῦγος παρακαλοῦν θερμῶς αὐτὸν νὰ ἐνώσῃ τοῦτο διὰ τῶν δεσμῶν τοῦ ὑμεναίου. Ἡ ἄδεια ὁμως ἡ ἐπιτρέπουσα τὸν γάμον εἶχε συνταχθῆ ἐν τῇ γείτονι κοινότητι τῆς Νόρβιχ, ἐξ οὗ καὶ ἠναγκάσθη ὁ ἐφημέριος ν' ἀποποιήθῃ τοῖς μελλονύμοις τὰς εὐχὰς αὐτοῦ, καθόσον ἀπηγορεύετο νὰ τελε-

σθῆ τὸ μυστήριον ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς Μοντεβίλ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει. Ἄλλ' ὁ μνηστῆρ, μὴ ἐνοῶν οὐδαμῶς νὰ βραδύνη, παρακαλεῖ τὸν ἐφημέριον νὰ διέλθῃ μετ' αὐτοῦ καὶ τῆς μνηστῆς του τὰ ὄχι μακρὰν κείμενα ὄρια τὰ διαχωρίζοντα τὴν κοινότητα τῆς Μοντεβίλ ἀπὸ τὴν τῆς Νόρβιχ, καὶ νὰ εὐλογῆσῃ τοὺς γάμους αὐτῶν ἐν ὑπαίθρῳ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς τελευταίας. Ὁ σεβάσιμος λειτουργὸς συνήνεσεν ἀμέσως καὶ συνώδευσε τὸ περιχάρεις ζεῦγος μέχρις ἐκεῖ, ὅπου ὑπὸ τὴν σκέπην ἀλεξιβροχίου, ὅπερ μεθ' ἑαυτῆς ἡ κόρη ἔφερεν, ἀπήγγειλε τὰς γαμηλίους εὐχὰς.

Οἱ Ἴταλοὶ οὐδένος ἀμελοῦσι μέσου, ὅπως καταστήσωσιν ἀθάνατον τὴν μνήμην τοῦ Γαριβάλδη· ἀλλ' ἐν τῷ ἐξἄλλῳ αὐτῶν ἐνθουσιασμῷ προβαίνουν καὶ εἰς ἀλλόκοτα. Ἐν Ρώμῃ ἐγένετο πρότασις νὰ κληθῆ «νῆτος τοῦ Γαριβάλδη» ἡ Καπρέρα, ἐν ἣ διήνυσεν ὁ ἥρωα τὰ τελευταῖα τοῦ βίου του ἔτη· ἄλλοι πρακτικώτεροι ἀπεφάναντο νὰ κτισθῆ ἐν Καπρέρα νοσοκομεῖον στρατιωτῶν ἀπομάχων, καθῆκον ἐχόντων νὰ φυλάττωσι τὸν τάφον τοῦ Γαριβάλδη· νὰ ἀνεγερθῆ δὲ καὶ φάρος, ὃν οἱ ἐν τῇ μεσογειῷ ναυτιλλόμενοι νὰ καλῶσι «Φάρον τοῦ Γαριβάλδη».

Ἡ μέλλουσα τῆς γερμανίας αὐτοκράτειρα Βικτωρία ἔχει λεύκωμα, εἰς ὃ ἐνέγραψαν διαφορῶν ῥήτρων καὶ τὰ ὀνόματά των οἱ περιφανέστατοι τῶν Γερμανῶν. Προσκληθεὶς καὶ ὁ Μόλτκε νὰ κοσμήσῃ τὸ λεύκωμα διὰ τῆς ὑπογραφῆς του, ἔγραψεν «Ἡ μὲν ἐπίφασις παρέρχεται, ἡ δὲ ἀλήθεια μένει». Κάτωθεν τῆς λακωνικῆς ῥήτρας ὁ ἐν τῇ νεότητι πολλὰ δοκίμια ποιητικῆ οὐστρου παρυσχόμενος Βίσμαρκ ἔγραψεν «πιστεύω, ὅτι ἐν τῷ ἄλλῳ κόσμῳ ἡ ἀλήθεια ἀείποτε νικᾷ» πρὸς τὸ ψεῦδος ὁμως τοῦ ἐνθάδε βίου μάτην ἀγωνίζεται αὐτὸς ὁ ἡμέτερος στρατάρχης».

Εἰς ἈΝΑΓΝΩΣΤΗΣ.

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ

Δύναμις τῆς ἐξέως.

Ὅλας μου τὰς ἐλπίδας ἀνατίθεμαι εἰς τὴν ἔξιν, ἐφ' ἧς καθ' ὅλας τὰς ἐποχὰς καὶ νομοθέτης καὶ διδάσκαλος ἐδάσισαν κυρίως τὴν πεποιθήσιν αὐτῶν. Τὴν ἔξιν, ἧτις τὰ πάντα καθιστᾷ εὐκόλα, καὶ ἀπομακρύνει πάντα τὰ ἐμπόδια ἀπὸ τῆς συνειθισμένης πορείας. Ποίησον τὴν νηφαλιότητα ἔξιν, καὶ ἡ φιλοποσία ἔσαι βδελυκτὴ· ποίησον τὴν σαφροσύνην ἔξιν, καὶ ἡ ἀκολασία θέλει θεωρεῖσθαι ὡς ἐγκλημα φοβερόν. Συνείθισον τὸν παῖδα νὰ σέβεται θρησκευτικῶς τὴν ἀλήθειαν, νὰ προσέχῃ ἐπιμελῶς τὴν περιουσίαν τῶν ἄλλων, ν' ἀπέχῃ μετ' αὐστηρότητος πάσης ἀνοήτου πράξεως, καὶ ἔσο βέβαιος ὅτι οὐδέποτε θὰ ἴδῃς αὐτὸν νὰ ψεύδεται, ἢ νὰ ἐξαπατᾷ, ἢ νὰ κλέπτῃ.